

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Fent honor a la veritat

Una de les principals coses que els homes necessiten per a ésser tals, és posseir una raó ben palesa; en això ens distingim dels animals i per això som racionals.

La raó és el principal i imprescindible per titllar-nos d'homes, puix del contrari seriem homes entre l'humanitat, però d'ella en seriem apartats, puix la societat no podria conviure i seriem titllats d'idiotes. La base principal de l'home, doncs, és la raó.

Aquest mot: «raó», com aquest altre: «justícia», són mots que es porten un parel·lisme bessó, i naturalment i lògicament, són els mots dels homes liberals i demòcrates. Però no tothom ho interpreta així i un cas ben palès és el de La Roca, i fou el dia 18 prop passat quan es protestava d'un fet, d'un acte que sols havia passat en la imaginació d'uns, però no a la realitat.

Tot el poble ha comprès bé l'intenció d'aquests senyors, que volien fer prevaldre el criteri de la injustícia en un fet que en fou testimoni tot el poble, i pels seus fins particulars volien burlar la voluntat del poble i la volien escarnir i sols han lograt posar en una situació poc envejable a certs senyors, en dir per ací i per allà que «passés el que passés», el Tribunal Contenciós Administratiu fallaria al seu favor.

Preguntem ara a aquests senyors, com ja els dèiem l'altre dia, si són més papistes que el papa.

No veien aquests senyors, que el principal, l'indiscutible, el fonamental, és la raó. No veien tampoc que el seu coneixement polític s'ha cotitzat a zero.

Protestaven. Però, de què? Senzillament, d'haver perdut. I ara esperaven el *maná*; confiaven en les influències, en les recomanacions... Però, no veuen que ells mateixos s'han fet de botxi, que s'han fet ells mateixos la sentència?...

Els protestaven i deien que era tancada la porta. Amb això comprometien l'honorabilitat de persones; però res no els hi fa a ells.

Després, que no era tancada, però que hi havia una pissarra; com si això en el cas d'ésser veritat, pregunto: Qui fou l'autor de posar-la-hi i si portava un aparell que es posés en comunicació cridant: «No veniu a votar!»

Després, el dia 6 ò 7 de febrer recorda-

ren que el dia 18 de gener havien dit que es protestava i no tenien res que almenys ho digués i feren, millor dit, improvisaren una acta notarial que fou signada per senyors que la majoria votaren el matí, altres que anaren a Barcelona, altres que entraren i sortiren mil vegades del col·legi... Però, res, amb la seva democràcia creïem que res fóra d'estranyar que un dia neguessin el sol i les estrelles.

Per què no signaren uns altres senyors?...

Es que preveïen responsabilitat?

Bé; tot té fi, i en això també la raó i la justícia ha prevalgut per damunt les fantasies, i el Tribunal Contenciós Administratiu ha fallat d'acord amb aquests postulats tan suprems com són, la raó i la justícia i ha donat validesa a les eleccions.

Diu el redactor Poeta..

*Ja sabem el resultat
de les nostres eleccions:
El tribunal ha fallat
contra aquests busca-raons.*

*I ells que vagin predicant
que l'Esquerra guanyarà
i que aixís evitaran
que els metges facin de marxa.*

*Que aixís cada llevadora
podrà fer el que voldrà;
si convé, de tapadora,
com alguna d'elles fa.*

*Que els pobres no sentiran
mal de ventre ja mai més,
i que els rics la ballaran
més negra que cap pagès.*

*Que l'Asmarats anirà
sota dels ponts a dormir
i que aixís no tornarà
a veure's mai més per aquí.*

*Que el consum el pagaran
els bobos que van a missa
i si convé els fregaran
per l'esquena una bardissa.*

*El que més m'estranya a mi,
que amb programes com aquest
no logressin conseguir
un triomf ben bonquet.*

*Això diu ben clarament
què hom els ha vist'el llautó*

Quina feinada tindran ara a dir, que res... que encara la injustícia no ha arribat, i que encara hi ha raó... i que un altre dia... Si; un altre fracàs!!

I no serà pas l'últim, si com sempre volen fer servir el poble per «manxaire» i vulguin, per als fins d'uns senyors fer la llei a la seva manera i sols amb el dictat de la seva consciència, i amb fets falsos com aquests.

Poble! Nosaltres, com ja dèiem, no confiàvem en «miracles laics» ni en recomanacions, sinó solament esperàvem justícia, i justícia s'ha fet.

Serveixi aquest cas d'exemple, i deixin des d'ara aquesta mena de procedir que no és digna de catalans, i seran ells mateixos els primers beneficiats, i serà en bé de tot el poble.

F. A. S.

*i es recorda encara la gent
de llavors del Dictador.*

*I ara a mi se m'acut
a aquesta gent preguntar
si estan ja ben convençuts
que no poden governar.*

*Jo no sé que pensaran
ara, en veure's fracassats,
prò estic segur que diran
que és culpa de l'Asmarats*

*Perquè estan acostumats,
grans i xics, joves i vells,
a donar a l'Asmarats
la culpa que tenen ells.*

*Prò jo estic ben convençut
i m'hi jugo el que volgueu
que encara hi ha algun banyut
que ho escolta i que s'ho creu.*

*Saben que el poble no els vol
puix ben clar ho demostrà
i burxen pitxor que un bou,
per poguer-nos enredar.*

*Més, la llei ha demostrat,
ben clara i evidentment,
que no es pot falsificar
la voluntat de la gent.*

*A mi ningú em negarà
que això era fet a dreta
perquè no hi pogués entrar
vostre amic*

EN PAU POETA